

chúng ta hãy cùng xem xét vấn đề này dưới góc độ thực tế nhé. Khi làm điều gì đó trái với lương tâm, em sẽ cảm thấy tội lỗi. Cảm giác tội lỗi sẽ làm ức chế và chi phối quá trình tư duy. Em không thể suy nghĩ một cách tỉnh táo, sáng suốt được vì trong đầu luôn bồn chồn, lo sợ: “Liệu có ai nhìn thấy không nhỉ? Liệu mình có bị phát hiện ra không?”.

Lần này, vì nôn nóng đạt được điểm A nên em nhúng tay làm một việc mà em biết rõ sai mười mươi. Vậy còn những lần khác nữa thì sao, nếu em lại muốn có một điểm A thì liệu em có bị cám dỗ để làm những điều trái với lương tâm không? Một ngày nào đó, em trở thành một nhân viên bán hàng. Em muốn bán được thật nhiều sản phẩm, rồi em cố tình lừa khách hàng bằng những thông tin sai lệch về sản phẩm khiến họ cả tin, bỏ tiền mua hàng của em. Có thể, bằng cách đó, em bán được nhiều hàng. Nhưng rồi em sẽ cảm thấy tội lỗi. Cảm giác ấy sẽ đeo đẳng trong tâm trí, chi phối mọi suy nghĩ của em. Cho đến khi gặp lại vị khách mắc bẫy ấy, em sẽ cảm thấy không thoải mái chút nào, sẽ bồn chồn lo lắng không yên: “Không biết ông ta có phát hiện mình đã giở trò mưu mẹo không nhỉ?” Một khi bị nỗi lo lắng đó chi phối, em sẽ không thể tập trung thuyết trình thành công về sản phẩm như mong muốn. Kết quả là em sẽ dễ vượt mất cơ hội tiếp tục bán hàng cho họ lần thứ hai, thứ ba và nhiều lần khác về sau. Em thấy đấy, chỉ cần một lần lỡ sử dụng các mảnh khóc không đáng hoàng, trái với lương tâm, xét về lâu về dài em sẽ mất những khoản lớn hơn rất nhiều!”

Tôi kể cho Paul nghe về chuyện của một doanh nhân khá thành đạt mà tôi biết. Người đàn ông đó vốn rất giỏi giang, nhưng vì lúc nào cũng e ngại bị vợ phát hiện ra chuyện ngoại